



Српско археолошко друштво

Археолошки институт Београд



СРПСКО АРХЕОЛОШКО ДРУШТВО

XL СКУПШТИНА И ГОДИШЊИ СКУП

и

**ПРОСЛАВА 70 ГОДИНА АРХЕОЛОШКОГ ИНСТИТУТА
(MNEMOSYNON FIRMITATIS)**

Београд, 5-7. јун 2017. године

Програм, извештаји и апстракти

Београд 2017

ОРГАНИЗАЦИОНИ ОДБОР СКУПА

др Миомир **Кораћ**, директор, Археолошки институт, Београд
мр **Бојана Борић-Брешковић**, директор, Народни музеј у Београду
др **Снежана Голубовић**, заменик директора, Археолошки институт, Београд
Гордана **Грабеж**, оперативни директор, Народни музеј у Београду
др **Адам Црнобрња**, председник Српског археолошког друштва
др **Војислав Филиповић**, потпредседник Српског археолошког друштва

НАУЧНИ ОДБОР СКУПА

др Миомир **Кораћ**, Археолошки институт, Београд
проф. др **Душан Михаиловић**, Филозофски факултет, Универзитет у Београду
проф. др **Марија Ђурић**, Лабораторија за антропологију, Институт за Анатомију,
Медицински факултет, Универзитет у Београду
prof. dr **Boris Kavur**, Univerzitet Primorska, Koper, Slovenija
др **Наташа Миладиновић-Радмиловић**, Археолошки институт, Београд
dr **Mario Novak**, Institut za antropologiju, Zagreb, Hrvatska
doc. dr **Martina Blečić Kavur**, Univerzitet Primorska, Koper, Slovenija
доц. др **Дејан Радичевић**, Филозофски факултет, Универзитет у Београду
др **Адам Црнобрња**, Народни музеј у Београду
др **Александра Папазовска**, Археолошки музеј на Македонија, Скопје,
Македонија
др **Надежда Гавриловић Витас**, Археолошки институт, Београд
dr **Csaba Szabó**, Universität Erfurt, Germany

Приредили: Војислав Филиповић и Адам Црнобрња
Издавач: Српско археолошко друштво, Београд и Археолошки институт Београд
За издавача: Адам Црнобрња и Миомир Кораћ
Штампа: Графички центар, Београд
Тираж: 250

Бесплатан примерак
ISBN 978-86-80094-05-2

XI скупштина и годишњи скуп Српског археолошког друштва финансиран је средствима Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Министарства културе и информисања Републике Србије

Организацију скупа помогли су Народни музеј у Београду и Филозофски факултет Универзитета у Београду.

најпре на таблама за рачунање да би касније добили ширу примену и у хазардним играма на коцкарским столовима. На нирмбершким жетонима нема изражене бројчане вредности јер је она заправо зависила од њихове позиције на столу, табли или платну за рачунање (абакус). Жетон са Доњег београдског града припада нарочито популарном типу ружа/орб који се у Нирмбергу израђивао у периоду од 1550. до 1630. године. На основу аверсног натписа који наводи име произвођача - мајстора Волфа Лауфера I из Нирмберга (Wolf Lauffer I, мајстор од 1554. г. , умро 1601. г.) он се може прецизније одредити у другу половину 16. века. Будући да је пробушен, жетон је највероватније ношен као привезак или као амајлија, што би могло да укаже и на нешто дужу употребу.

Теодора Младеновић, Лебане

ЛОВ У СРЕДЊОВЕКОВНОЈ СРБИЈИ: ИСТОРИЈСКИ ИЗВОРИ И АРХЕОЗООЛОШКА СВЕДОЧАНСТВА

Територија Србије је током средњег века обиловала шумама у којима је живела разноврсна и многобројна дивљач. У средњовековном друштву лов је био обавеза зависног становништва и главна забава владајућег слоја, али и прилика за вежбу и одржавање кондиције у условима мира, која је обезбеђивала и богату трпезу. У овом раду приказани су подаци о лову које пружају различити историјски извори, као и резултати добијени археозоолошким анализама фаунистичког материјала. Трагови о присуству одређених дивљих врста на простору средњовековне Србије сачували су се у топономастици и у писаним историјским изворима, док су неке врсте животиња приказане веома верно, на фрескама цркава. Бројне су представе дивљачи и лова на стећцима, на основу којих се могу реконструисати начин лова различитих животиња, као и обичаји везани за ову активност. Резултати добијени археозоолошким анализама фаунистичког материјала су, за сада, малобројни, али ипак сугеришу већи значај сточарства, и споредну улогу лова у економији средњовековних насеља и манастира. Скромни подаци показују да су у средњем веку ловљене дивље свиње, јелени, срндаћи, медведи и зечеви, односно животињске врсте које су становале у околини локалитета и које су свакодневно биле доступне становништву.